

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Romani Episcopi Patriarcha nomen non sumpserunt, ex Gregorio;
quamvis jure Patriarchico uterentur, & ab aliis dicerentur Patriarchæ.
Quinarius numerus Patriarcharum in Synodis sexta & octava.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

20

De Concordia Sacerdotij

Synel. orat. de
fisti.

modum *vetusilla*, *Occidentalis* nomine designatur. Tūs ἑάσας Ρόμης οὐ τὸ ἐσπεριας φυλῆσις αὐτὸς πόλεων Συναρπίδα.

V. Tamen h̄c dissimulandum non est, et si jure Patriarchico in Occidente fruerentur Episcopi Romani, sese Patriarcharum nomine jactare non confuevisse, sed auctoritatem suam sola sedis apostolica appellazione explicuisse. Quod eruitur è laudabili quodam loco petito è S. Gregorij Magni Regesto, scilicet è mandato quo Ioanni Defensori Hispanias adeundi dederat, ut Episcoporum Hispanorum conatum infringiceret, qui Stephani Episcopi à provinciali synodo dejecti appellationem alienam à Canonibus & à more Ecclesiarum contendebant. *Contra hec si dictum fueris,* inquit, *quia nec Metropolitanum habuit, nec Patriarcham, dicendum est quia à sede apostolica, que omnium Ecclesiarum caput est, causa hec audienda ac dirimenda fuerat; sicut & predictus Episcopus (scilicet Stephanus) peccatis dignoscitur, qui Episcopos alieni Concilii judices habuit omnino suspectos.* Ex eo consilio profectum est quod idem Gregorius quatuor Patriarcharum tantum mentionem facit in epistola ad Brunechildem Reginam Francorum, qua eorum ignorantiam percellit qui à Decretis Synodi Chalcedonensis discedebant: *Sed ita illos erroris labes imbibit, ut ignorantia sue credentes, universam Ecclesiam, atque omnes quatuor Patriarchas, non ratione, sed malitiosa mente tantummodo refugiant.* Nempe quia sedis apostolica

modum vetus illa, Occidentalis nomine de signatur. Tns ēēas Pōpūs & ἡ ἐπιπλα φυ λάθιος εὐθὺς πόλεων Συναρίδα.

V. Tamen hic dissimilandum non est, et si jure Patriarchico in Occidente fruerentur Episcopi Romani, se se Patriarcharum nomine jactare non consuevit, sed auctoritatem suam sola sedis apostolicae appellatione explicuisse. Quod eruitur è laudabili quodam loco petito è S. Gregorij Magni Regesto, scilicet è mandato quod Ioanni Defensori Hispanias adeunti dede- rat, ut Episcoporum Hispanorum conatum infringeret, qui Stephani Episcopi à provinciali synodo dejecti appellationem alienam à Canonibus & à more Ecclesiarum contendebant. *Contra hec sī dicitur fuerit, inquit, quia nec Metropolitanum habuit, nec Patriarcham, dicendum est quia à sede apo- stolica, que omnium Ecclesiarum caput est, causa hec audienda ac dirimenda fuerat; sicut & predictus Episcopus* (scilicet Stephanus) *petiisse dignoscitur, qui Episcopos alieni Concilij judices habuit omnino suspectos.* Ex eo con- filio profectum est quid idem Gregorius quatuor Patriarcharum tantum mentionem facit in epistola ad Brunechildem Re- giginam Francorum, qua eorum ignorantiam percellit qui à Decretis Synodi Chal- cedonensis discedebant: Sed ita illos erroris labes imbibit, ut ignorantia sue credentes, uni- versam Ecclesiam, atque omnes quatuor Patriar- chas, non ratione, sed malitiosa mente tantummodo refugiant. Nempe quia sedis apostolicae principatus eximium aliquod jus, non solum in Occidentis provincias, quæ jure Patriarchico solius Episcopi Romani solli- cititudini patuerunt, sed etiam in ceteras Orientis Ecclesias, que illi ut supremo Capiti per Patriarchas suos connectebantur, obtinebat. Noluit ergo Patriarcha audire Gregorius; sed etiam non alienum à se du- xit, jure Patriarchico uti per Occidentis provincias. Quem morem fecerit est In- nocentius III. qui quatuor Patriarchas numerando, Romanam Ecclesiam intra dignitatis illius limites non cogit. Ceterum in Conciliis, Romana inter Patriarchales sedes recensēbatur; ut patet ex synodica epistola Concilij sexti: qua Constantinum Pogonatum Patres rogant, ut Actorum Synodi exemplaria ad quinque Patriarchales sedes mittantur, ἐκδῆνται τοῖς πάντες πα- τηματοῖς θρόνοις. Inde Theodorus Studita ecclēsiasticum corpus πεταλέφαλον vocat; Quinque Patriarchis ad unius capitisi formam redactis, ut explicit Balsamo: quemadmodum Gregorius B. Petri sedem, *unius in Tribus locis* esse scripsit. Octava eritiam

Synodus Quinarium sedium Patriarchalium numerum agnovit; & Nicolaus I. in Responsis ad Bulgaros Romanam Ecclesiam inter Patriarchales recensuit; licet ceteris dignitate & auctoritate praecellat.

Nicad Combs
Balz. c. 31.

A D D I T I O N

STEPHANI BALUZZI

AD D E R E vero visum est insignem locum ex libro secundo Anselmi Episcopi Lucensis aduersus Guibertum : in quo Nicolaum secundum Papam redarguens ob mutata Pattum decreta, auctoritati ejus opponit decreta sanctorum quinque Patriarcharum, in quibus Romanum primo loco ponit. Sed ut tandem, inquit, invincibili gladio ferriamus, prefatus Nicolaus, unus scilicet Patriarcha, cum quolibet Episcoporum Concilio non potuit abrumperet, ita nec mutare, non obviania fidei prefata decessa sanctorum quinque Patriarcharum, scilicet Romani, Alexandrini, Antiocheni, Hierosolymitanis, Constantinopolitanis. Sequenti deinceps etiam visum est servandam esse Romano Pontifici suam prærogativam etiam inter loquendum & scribendum, adeoque Romanum Pontificem non esse communardum cum ceteris quatuor Patriarchis, cum eorum caput supremum esset. Itaque Innocentius III. Romanum Pontificem in scribendo distinguit a Patriarchis. In historia vero Concilij quod apud Lugdunum habuit Innocentius hujus nominis quartus, cum Aquileiensi Patriarcha datus esset locus post Antiochenum, Constantinopolitanus & Antiochenus, qui aderant, graviter & iniquo animo id tulere, ac fedem ejus revertuntur, dicentes illum non esse de quatuor Patriarchis. Ita enim legitur in historia illa, prout edita est in tomis Conciliorum. Sed in veteri codice manuscripto Bibliothecæ Regiarum, in quo eadem historia extat, numerus Patriarcharum non exprimitur, atque tantum auctor alios Patriarchas dixisse Aquileensem sedere non debere juxta eos, cum non esset de Patriarchis, id est, cum non esset Patriarcha. Sane hanc ultimam lectionem adjuvat quod legitur apud Vdascalcum in Narratione de controversia inter Hermannum Episcopum Augustanum & Eginonem Abbatem sancti Vdalici, ubi ista habentur in capite xv 1. *Ab Episcopo Aquileiensi qui abusiva Patriarcha vocatur, sub pallio Viberii Harefarchæ, premisis duobus iuramentis ordinatur.*

CAPVT VI.

Synopsis.

I. Agitur de comparatione Alexandrini Episcopi cum Romano. Jus Patriarchatus frequenter exercebatur in Diaecesi Vrbicaria, & in Italica, quam in ceteris Occidentis provinciis.

I. I. Synodorum indiclio. Episcoporum ordinatio, & judicium de majoribus causis, sunt partes juris Patriarchici. Concilium Romanum ex Episcopis Italiae; ut patet ex Iudicio, epistola Orientalium, & Synodica Concilii Sardicensis, que explicatur, & ex Libero.